

Dosarul nr. 2ra-698/21

Prima instanță: Judecătoria Cahul (jud. E. Bancov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Iurașco, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Iurașco împotriva lui Alexei Moisei cu privire la respectarea dreptului la vecinătate și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 13 decembrie 2016, Iurașco Mihail a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Alexei Moisei, solicitând obligarea pârâtului de a demola și de a astupa groapa de acumulare a apelor reziduale, construită ilegal pe terenul cu număr cadastral XXXXX023, situat în satul XXXXX, raionul Cahul, în preajma terenului, care îi aparține cu drept de proprietate cu număr cadastral XXXXX024, încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată, legate de examinarea prezentei cauze.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, Alexei Moisei, proprietarul terenului aferent casei de locuit situat în sat. XXXXX, raionul Cahul, cu număr cadastral XXXXX023, a construit pe terenul său, în mod ilegal și neautorizat, o groapă de acumulare a apelor reziduale, în preajma hotarului cu terenul, care îi aparține cu număr cadastral XXXXX024 la o distanță de aproximativ 0,4 – 0,7 metri. Acest fapt a dus la prăbușirea stratului de sol pe o suprafață de 2,5 mp de pe terenul său la o adâncime de circa 0,7 m, fapt stabilit conform actului de constatare al Primăriei satului XXXXX. Menținerea gropii de acumulare și exploatarea acesteia prezintă un pericol pentru prăbușirea mai adâncă a pământului în continuare, ceea ce este o atentare inadmisibilă asupra terenului său și o încălcare a dreptului de vecinătate.

Reclamantul a precizat că, la solicitările sale de a demola și astupa groapa de acumulare a apelor reziduale, Alexei Moisei a refuzat.

Totodată, a menționat că, răspunsurile primite de la Inspectoratul Ecologic de Stat, Agenția Ecologică Cahul nr. 754 din 20 octombrie 2016 și nr.798 din 09 noiembrie 2016, atestă imposibilitatea sancționării contravenționale a lui Alexei Moisei, din motivul plecării ultimului peste hotarele țării, precum și s-a constatat faptul săpării gropii pentru apele reziduale la circa 0,5 - 0,7 m, față de hotarul cu

terenul său. La fel, răspunsul primit de la Inspecția Teritorială în Construcții „Sud” denotă existența gropii reziduale în preajma hotarului, însă legalitatea executării acesteia nu a fost posibilă de verificat din cauza aflării lui Alexei Moisei peste hotarele țării.

Prin hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Cahul s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Iurașco și s-a obligat Alexei Moisei să demoleze și să înlătore groapa de acumulare a apelor reziduale, construită ilegal pe terenul său cu număr cadastral XXXXX023, situat în satul XXXXX, raionul Cahul, în preajma terenului lui Mihail Iurașco, cu număr cadastral XXXXX024, situat în satul XXXXX, raionul Cahul; s-a încasat de la Alexei Moisei în beneficiul lui Mihail Iurașco cheltuielile de judecată în sumă de 100 de lei, cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea din 07 decembrie 2017 a Curții de Apel Cahul a fost numită expertiza în construcții și la 26 august 2020 de către Centrul Național de Expertize Judiciare a fost întocmit raportul de expertiză judiciară nr. 1916-1923.

Prin încheierea din 05 septembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, în temeiul art. 264 Cod de procedură civilă, din oficiu, s-a reluat procesul.

Prin decizia din 08 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul declarat de Alexei Moisei, reprezentat de avocatul Ignat Dumitran și s-a casat integral hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Cahul și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Iurașco împotriva lui Alexei Moisei cu privire la respectarea dreptului de vecinătate; s-a încasat de la Mihail Iurașco în beneficiul lui Alexei Moisei cheltuielile de judecată, pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 6300 de lei, 75 de lei pentru plata taxei de stat, în sumă totală de 6375 de lei.

Totodată, în temeiul art. 389 alin. (3) Cod de procedură civilă, a fost întocmită o opinie separată la decizia din 08 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, în favoarea respingerii cererii de apel depusă de către avocatul Dumitran Ignat, în interesele lui Moisei Alexei, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În consolidarea soluției, instanța de apel a constatat că, instanța de fond greșit a concluzionat asupra admiterii acțiunii civile cu obligarea lui Moisei Alexei să demoleze și să înlătore groapa de acumulare a apelor reziduale construită ilegal pe terenul său cu numărul cadastral XXXXX023, situat în s. XXXXX, raionul Cahul, în preajma terenului a lui Iurașco Mihail cu numărul cadastral XXXXX024, situat în satul XXXXX, raionul Cahul.

Or, în speță nu au fost constatată atentarea inadmisibilă a pârâtului asupra terenului învecinat ce aparține reclamantului Iurașco Mihail, mai mult surparea terenului la terenul reclamantului a avut loc din cauza factorilor climaterici și antropogeni.

Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.1916-1923 din 26 august 2020 (f.d.112-121) cauza apariției denivelării (surpării) terenului la momentul examinării, proprietatea reclamantului Iurașco Mihail cu nr. cadastral XXXXX024, în regiunea adiacentă gropii de acumulare de pe terenul vecin cu nr. cadastral XXXXX023, conform situației existente la momentul examinării în natură la 10 martie 2020, este tasarea și eroziunea solului provocată în timp de factorii climatici și antropogeni.

Groapa de scurgere de acumulare a apelor reziduale, în stare neexploată, examinată la momentul expertizei, situată pe terenul cu nr. cadastral XXXXX023, ce îi aparține lui Moisei Alexei, nu prezintă pericol de surpare a terenului cu nr.

cadastral XXXXX.024, ce îi aparține lui Iurașco Mihail și nu afectează din punct de vedere constructiv.

Astfel cu certitudine s-a constatat că, groapa de scurgere de acumulare a apelor reziduale, în stare neexploată, examinată la momentul expertizei, situată pe terenul cu nr. cadastral XXXXX023, ce îi aparține lui Moisei Alexei, nu prezintă pericol de surpare a terenului cu nr. cadastral XXXXX.024, ce îi aparține lui Iurașco Mihail și nu afectează din punct de vedere constructiv.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a notat că, intimatul Iurașco Mihail nu a prezentat nici o probă conform art.118 Cod de procedură civilă, ce ar certifica faptul că, groapa de scurgere de acumulare a apelor reziduale, ce îi aparține lui Moisei Alexei, atentează inadmisibil la terenul învecinat, cu nr. cadastral XXXXX.024, ce îi aparține lui Iurașco Mihail, iar probele anexate la materialele cauzei civile nu certifică acest fapt.

La 03 martie 2021, prin intermediul poștei (f.d.179), Mihail Iurașco, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 08 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că, în cadrul judecării cauzei, de către Alexei Moisei nu au fost prezentate probe pertinente și veridice care ar demonstra că groapa de acumulare a apelor reziduale, construită în nemijlocita apropiere a terenului proprietate privată, nu prezintă pericol de surpare a terenului său.

Totodată, instanța de apel a evitat să dea o apreciere tuturor probelor din dosar din punct de vedere al pertinentei, admisibilității, veridicității lor și în ansamblu referitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Recurentul a opinat că, prima instanță corect a reținut că groapa de acumulare a apelor reziduale, prezintă pericol de surpare a terenului său.

Recurentul a pretins că, instanța de apel a încălcat normele de drept material exprimate prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată și interpretarea în mod eronat a legii.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 29 martie 2021 (f.d.184) și a fost recepționată la 01 aprilie 2021, conform avizului de recepție (f.d.185).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 decembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 03 martie 2021, prin intermediul poștei (f.d.179).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale a instanței de apel către participanții la proces prin scrisoarea de însoțire datată 05 ianuarie 2021 (f.d.163) și a fost recepționată de către avocatul recurentului, Vitali Covaliov, la 13 ianuarie 2021, conform avizului de recepție (f.d.168). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Iurașco, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Iurașco, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mihail Iurașco, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Iurașco, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov, împotriva deciziei din 08 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat